

ತನ್ನೇ ಮನಃ ಶಿವಸಂಕಲ್ಪಮಸ್ತು

“ಸತ್ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪರಿಣಾಮ”

ವೆಂ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ

ಶುಭದಿನದಂದು ಹೊಸ ಪ್ರೇರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ಮಹತ್ತರ ಸಾಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಗೂ ದೈವಕೃಪೆಯ ಬಲ ಆಗತ್ಯ ವೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಲೇಖಕರು ಮೈಸೂರು ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ ‘ವಿವೇಕ ಪ್ರಭ’ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿವನಾಗಪುರವೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಾರಾಪ್ರಿಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ದೈವಜ್ಞ ನಿದ್ದನು. ದೈವಭಕ್ತನಾದ ಅವನು ರುದ್ರದೇವತೆಯ ಆರಾಧಕ ನಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರುದ್ರಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದನು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ದೂರದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಗಾಗಿ, ಋಣ ಬಾಧೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ದೈವಜ್ಞನಿಂದ ಗ್ರಹಗತಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪರಿಹಾರದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ದೈವಜ್ಞನು ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ದಿನ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ತಾರಾಪ್ರಿಯನು ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಯೋತಿಷಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಗುಣಾ ಕಾರ ಹಾಗೂ ದೃಗ್ಗಣಿತ ಜ್ಞಾನ ಅಪಾರ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಅವನ ಸಲಹೆಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗು ತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ದೈವಜ್ಞನನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಂಬಿ ದ್ದರು. ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು.

ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಸವನಪುರವೆಂಬ ಗ್ರಾಮ ವಿದ್ದಿತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಾಗಯ್ಯನೆಂಬ ಬಡ ರೈತನಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಭೂಮಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊಬ್ಬರ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ತಕ್ಕ ಇಳುವರಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರೂ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲ ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಊಟೋಪ ಚಾರ ಹಾಗೂ ವಸ್ತ್ರ, ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲನೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ಋಣಬಾಧೆಯಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳ ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟಗಳ, ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖರ್ಚಿನ ಚಿಂತೆ ಅವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳ ಸಂಸಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಉಪಾಯ ಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಶಿವನಾಗಪುರದ ದೈವಜ್ಞನನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ದೈವಜ್ಞ ತಾರಾಪ್ರಿಯನು ನಾಗಯ್ಯನ ಜಾತಕವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಗ್ರಹಗತಿಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡನು. ಅದರಿಂದ ನಾಗಯ್ಯನ ಮರಣದ ಸಮಯವು ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿದು, ಈ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾಗಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಆದರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನಃ ಜಾತಕವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು. ಆಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ರೈತನ ಮರಣ ಆ ದಿನವೇ ಎಂದು. ಆಗ ದೈವಜ್ಞನು ರೈತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: “ನಿನ್ನ ಜಾತಕವನ್ನು ಶಿವನ ಬಳಿ ಇರಿಸಿ, ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ನಿನಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವೆನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನಾಳೆ ಬಂದು ನೋಡು.” ರೈತ ನಾಗಯ್ಯನು, “ಸ್ವಾಮಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಸವನಪುರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಆ ರೈತನು ಅರ್ಧದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಯಾಸವೆನಿಸಿತು. ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಮೋಡ ಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಮಳೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮಳೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ನಡಿಗೆಯ ವೇಗವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ಮಳೆಯ ರಭಸ ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಈ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿಗೆ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ಆಸರೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದನು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದ ಗೋಡೆ ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ಪಾಳು ಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿತು. ಆ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಳು ಮಂಟಪವಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಶಿಥಿಲಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ರೈತ ಬಂದು ಮಳೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆದನು. ಮಳೆಯ ಆರ್ಭಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು ಮಿಂಚಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅವನು ಭಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಮಿಂಚಿದಾಗ ಆ ಮಂಟ

ಪದ ಒಳಗಡೆ ಒಂದು ಪುರಾತನವಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಅವನಿಗನ್ನಿಸಿತು, “ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನೆ, ನಿನಗೇ ಈ ಗತಿಯಾದರೆ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು?”

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು. ಗುಡುಗು ಮಿಂಚಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಳೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಅವನನ್ನು ವಿಚಲಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು. ಅವನು ಆ ಧೂಳಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

“ಓ ಶಿವನೆ, ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಫಲ ದೊರೆತರೆ ಉಳಿದ ಹಣದಿಂದ ಈ ಶಿಥಿಲವಾಗಿರುವ ದೇವಾಲಯದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡುವೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಗೋಪುರಗಳನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಸುವೆನು. ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಂದವಾದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ. ಇದರ ಹೊರ ಆವರಣದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ದೇವರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆತ್ತಿಸುವೆ. ನಿತ್ಯ ಪೂಜಾವಿಧಿ ಅಭಿಷೇಕ-ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಧನಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆ. ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ತಂಗಲು ಉಚಿತವಾದ ವಾಸ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಾದ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ದೀಪೋತ್ಸವ ನಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ - ಹೀಗೆ ಅವನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಸಿಡಿಲು ಗುಡುಗು ಶಬ್ದಗಳುಂಟಾದವು. ಆಗ ಅವನು ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ತೆರೆದನು. ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪ ಹಡೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಭಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿದನು. ಮಳೆಯ ಹನಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅವನು ಸರ್ಪವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವನು ಆಸರೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡನು. ಆಗ ಅವನು ಶಿವನೇ ಸರ್ಪದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಶಿವನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ನೆಲದ ತೇವ ಹಾಗೂ ಕೊಚ್ಚೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನ ಗ್ರಾಮ ಬಸವನಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ದೈವಜ್ಞನ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ನಾಗಯ್ಯನು ಮರುದಿನ ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಶಿವನಾಗಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ದೈವಜ್ಞನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಚಿಂತನೆ, ರೈತನ ಜಾತಕದ ಗ್ರಹಗತಿಗಳ ಗುಣಾಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳಾಯಿತು. ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಇದು ಪ್ರಥಮ ಸೋಲು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ದೈವಜ್ಞನಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ತಾರಾಪ್ರಿಯನು

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಿವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆ ರೈತನ ಜಾತಕ ಗ್ರಹಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಬಂದ ಫಲಿತಾಂಶ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನೋ ಅದೇ, ರೈತನ ನಿಶ್ಚಿತ ಮರಣ. ಆದರೂ ನಾಗಯ್ಯನು ಜೀವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ದೈವಜ್ಞನು ಪುನಃ ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾದನು. ಅವನು ಧೃತಿಗಡದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಗ್ರಂಥವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿತ್ತು: “ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಸತ್‌ಚಿಂತನಾಧಾರಗಳು ಅವನನ್ನು ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ, ಅಪಘಾತಗಳಿಂದ, ಹಾಗೂ ದುರ್ಮರಣದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.” ಆಗ ತಾರಾಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಉಪನಿಷತ್ ವಾಕ್ಯವೊಂದು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದಿತು: **ಆ ನೋ ಭದ್ರಾಃ ಕೃತವೋ ಯಂತು ವಿಶ್ವತಃ |** ತಾರಾಪ್ರಿಯನು ಆಗ ಮಹಾನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಿವ ಸಂಕಲ್ಪವೃದ್ಧಿಯ ಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನು:

**ಪರಾತ್ಪರಮ್ ಬ್ರಹ್ಮ ತತ್ಪರಾತ್ಪರತೋ ಹರಿಃ
ಯತ್ಪರಾತ್ಪರತೋಧೀಶಮ್ ತನ್ಮೇ ಮನಃ ಶಿವಸಂಕಲ್ಪಮಸ್ತು |
ಪರಾತ್ಪರತರಂ ಚೈವ ತತ್ಪರಾ ಚೈವ ಯತ್ಪರಮ್
ಯತ್ಪರಾತ್ರತೋ ಜ್ಞೇಯಮ್ ತನ್ಮೇ ಮನಃ ಶಿವಸಂಕಲ್ಪಮಸ್ತು ||**

ಹೀಗೆ ಜಪಿಸಿ ಆ ರೈತನನ್ನು ಕುರಿತು, “ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ನೀನು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದನು. ಆಗ ಬಡ ರೈತನು ತಾರಾಪ್ರಿಯನಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ, ಪಾಳುಬಿದ್ದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ತನ್ನ ಚಿಂತನಾಧಾರೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ತಾರಾಪ್ರಿಯನು, “ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ನಿನ್ನ ಮರಣದ ವಿಷಯ ಜಾತಕದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಲಾಗದೆ, ‘ನಾಳೆ ಬಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನೀನು ಮರಣದಿಂದ ಉಳಿದಿರುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೈತನಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ದೈವಜ್ಞನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಾಗಯ್ಯನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ, ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಧನಿಕನಾದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸತ್‌ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಆ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದ್ದ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಶಿವನಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜಾವಿಧಿ, ಅಭಿಷೇಕ, ದೀಪೋತ್ಸವ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಸವಗಳು, ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ವಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ - ಪ್ರಸಾದ ವಿತರಣೆ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಆ ಗ್ರಾಮವು ಪವಿತ್ರ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳವಾಯಿತು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ದೈವಜ್ಞನನ್ನು ಆದರ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್‌ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಸತ್‌ಚಿಂತನಾಧಾರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜರೂಪವಾಗಿ ಹೃದಯಾಂತರಾಳವನ್ನು ಸೇರಿ ಶುಭಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಡ ರೈತ ನಾಗಯ್ಯನ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ.